

Αθήνα, 27/5/1998

ΒΑΣΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΑΤΩΝ ΟΜΙΛΙΩΝ ΤΟΥ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Οι βασικές θέσεις, τις οποίες περιλαμβάνει στις πρόσφατες ομιλίες του ο Κ. Καραμανλής αφορούν :

1. Τις πρόσφατες εξελίξεις για την ΟΝΕ, για τις οποίες τονίζει ότι :

- η Ελλάδα, στις 2 Μαΐου, υποβιβάστηκε αφού είναι η μόνη χώρα της Ε.Ε. που, αν και το επιθυμούσε, δεν συμμετέχει στη τελική φάση της ONE,

- η μη συμμετοχή στην ONE σημαίνει ότι χάθηκε το πλεονέκτημα που υπήρχε από την ισότιμη ένταξη της χώρας ως δέκατο μέλος στη Κοινότητα το 1980 και παρά το γεγονός ότι εισέρευσαν σημαντικοί πόροι τα τελευταία 18 χρόνια,

- οι εξελίξεις της 2ας Μαΐου έχουν ως συνέπεια την εξασθένιση της διεθνούς θέσης της Ελλάδας, την καθιστούν "ευάλωτη σε πιέσεις σε ζητήματα ύψιστης εθνικής σημασίας", *Η Ελλάδα δεν είναι ευάλωτη - είναι ανίκητη*

- υπάρχουν τεράστιες ευθύνες στη “χαμένη” δεκαετία του 1980, αλλά και στη “χαμένη τριετία Σημίτη” που δεν μπόρεσε να κάνει τις απαραίτητες τομές και να επιβάλει τις αναγκαίες πολιτικές για να μη χαθεί το μεγάλο πλεονέκτημα που αποκτήθηκε το 1980.

2. Την κριτική στην οικονομική πολιτική που ακολουθήθηκε, για την οποία υποστηρίζει ότι στηρίχθηκε σε δύο άξονες “που έχουν καταρρεύσει” :

Δεο

• η Ελλάδα
που, αν και
• η μη συμ
υπήρχε από

93

Πηγεύετο μακρὰ χρόνῳ καὶ οὐκ ἔτι
 ὠκείῃ σφύρῃ μετὰ τὴν σκουριάν
 εὐρωπία - τὰρ κακώτερά σφω ὥστε
 ἔπεια τὴν ἐξασθένησιν τῆς Αὐγυμάρῃ

αθιστούν "ευάλωτη σε πιέσεις σε
Η Ελλάδα δεν είναι ευάλωτη - Κρίνεται
υπό - Αυτήσμε επί τού δούρ - Δωσώ
κρίνεται αν είναι η δού είναι ευάλωτη.
μένη" δεκαετία του 1980, αλλά και
μπορέσε να κάνει τις απαραίτητες
ολιτικές για να μη χαθεί το μεγάλο
Εχετε μια
εμπειρία
μερικές
σχέση
Μιατε για
δύματα
που ανοίξε

I. στη φορολογική πολιτική που αφενός χαρακτηρίζεται ως "αντιαναπτυξιακή", αφού αποθαρρύνει κάθε επενδυτική δραστηριότητα και αφετέρου υπογραμμίζεται ότι εμπεριέχει το στοιχείο της κοινωνικής αδικίας με διαρκώς μεγαλύτερη επιβάρυνση των εισοδηματικά ασθενέστερων στρωμάτων.

Ειδικότερα στο σημείο αυτό ο Κ. Καραμανλής υποστηρίζει ότι από τον Ιανουάριο του 1996 και μετά έχουν επιβληθεί 62 νέες φορολογικές επιβαρύνσεις με συνολική επιβάρυνση του φορολογικού σώματος που ξεπερνάει τα 2,5 τρις δραχμές.

Υπογραμμίζει ακόμα ότι οι δημόσιες δαπάνες είναι υπερδιογκωμένες και ότι "η κυβέρνηση δεν μπορεί να περιορίσει τη δημόσια σπατάλη" φέρνοντας ως παραδείγματα την Ολυμπιακή και τις Αστικές Συγκοινωνίες της Αθήνας, την ΕΤΒΑ των οποίων το "αφανές χρέος" για τη τριετία 1994-97 εκτιμά ότι ξεπερνάει τα 5 τρις δρχ.

II. στη συναλλαγματική πολιτική, της σκληρής δραχμής που οδήγησε στην υποτίμηση. *↳ με ασύμμετρη φοροεισφορά*

Στο σημείο αυτό υπογραμμίζεται ότι η ΝΔ είχε επισημάνει στη Κυβέρνηση τον κίνδυνο της αποτυχίας της πολιτικής αυτής αν δεν συνοδευόταν από άλλα μέτρα.

3. Τη λειτουργία του Κράτους, για το οποίο υποστηρίζει ότι υπάρχει ανάγκη βαθιάς μεταρρύθμισής του τόσο για τον περιορισμό της παρουσίας του στον παραγωγικό τομέα, όσο και στον τρόπο λειτουργίας του.

Για το θέμα αυτό κατηγορεί την Κυβέρνηση για αδυναμία και ατολμία, υποστηρίζοντας ότι είναι εγκλωβισμένη σε κομματικούς συσχετισμούς και λογικές, και αναφέρει ως παράδειγμα τη δυστοκία της Κυβέρνησης να προχωρήσει στις αναγκαίες αποκρατικοποιήσεις.

4. Τις "αρνητικές" επιδόσεις, την "ανικανότητα" όπως λέει, της Κυβέρνησης σε τρεις άλλους κύριους τομείς :

I. στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, για το οποίο κατηγορεί την Κυβέρνηση τόσο για τη χαμηλή απορροφητικότητα των πόρων (κάτω του 50%), όσο και για λαθεμένες κατευθύνσεις, αλλά και για μη συντονισμό ενεργειών (ως παράδειγμα αναφέρει τα ΚΕΚ που είχε συνέπεια το "πάγωμα" των κονδυλίων του ΕΚΤ),

II. στην πολιτική για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, για τις οποίες αναφέρει ότι είναι "υπό διωγμό", επικαλούμενος την άδικη φορολογική μεταχείριση (αντικειμενικά κριτήρια, 35%), την αδυναμία πρόσβασής τους στο χρηματοπιστωτικό σύστημα και τον αθέμιτο ανταγωνισμό,

III. στην πολιτική στον αγροτικό τομέα, για τον οποίο τονίζει ότι οι σημαντικότεροι πόροι που διοχετεύθηκαν στην ελληνική αγροτική οικονομία δεν κατευθύνθηκαν σε έργα υποδομής ή για αναδιαρθρώσεις καλλιεργειών, αλλά αναλώθηκαν σε "προεκλογικές παροχές και σπατάλη". Επιπλέον, κατηγορεί τη κυβέρνηση "για αδιαφορία" και υποστηρίζει ότι ενώ είναι "η ώρα για μεγάλες αποφάσεις, η Κυβέρνηση δεν κάνει τίποτα, αλλά έντρομη κρύβεται πίσω από το δάκτυλό της".

Ως λύσεις στα προβλήματα του πρωτογενή τομέα προτείνει :

⇒ τον περιορισμό του κόστους παραγωγής, με μείωση της τιμής των καυσίμων, του ρεύματος και του ΦΠΑ για τα εισαγόμενα μηχανήματα. Εκτιμά ότι το κόστος αυτό δεν ξεπερνά τα 50 ή 60 δις δρχ. και υπογραμμίζει ότι "το επιχείρημα της απώλειας εσόδων για το Δημόσιο δεν μπορεί να χρησιμοποιείται "επικαλούμενος και πάλι το αφανές χρέος των 5 τρις δρχ. από την ΟΑ, τις Αστικές Συγκοινωνίες της Αθήνας, την ΕΤΒΑ και τις άλλες προβληματικές.

⇒ τη μεταρρύθμιση του ρόλου του Υπουργείου Γεωργίας,

⇒ την εξυγίανση της ΑΤΕ,

⇒ τη δημιουργία ταμείου για τους αγροτικούς συνεταιρισμούς,

⇒ την έντονη κυβερνητική παρέμβαση για τα αγροτικά προϊόντα σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο σημείο αυτό χαρακτηρίζει ως “καταφανώς ανεπαρκή” τον Υπουργό Γεωργίας και αφήνει αιχμές κατά του πρωθυπουργού υποστηρίζοντας ότι “ο κ. Σημίτης ποτέ δεν ενδιαφέρθηκε για τις αγροτικές διαπραγματεύσεις.... ουδέποτε πήρε επάνω του το αγροτικό πρόβλημα της χώρας” ενώ το “πρώτο μέλημα του Ισπανού Πρωθυπουργού είναι να παρευρίσκεται στις Βρυξέλλες για να δίνει μάχες για τα αγροτικά προϊόντα της χώρας του”.